

ninger, det, jeg bebrejdede ham, var, at han var kommen for sent. Dette Lovforslag har været her mange Gange før; hvorfor de Bemærkninger, som det ærede Medlem kommer med nu, komme noget post festum, om jeg saa maa sige. — Det ærede Medlem har ingen Anledning til at være led over, at jeg har skænket hans Bemærkninger en saa udførlig Dmtale. Jeg mente tværtimod, at naar der fremkom et saa, jeg vil ikke sige velbegrundet, men velskrevet Indlæg fra et Medlem, der er saa kyndig i Særnbanelager, var det min Skyldighed som Medlem af Udvalget ogsaa at gøre mine Bemærkninger. Thi jeg synes, at det er den største Høflighed, man kan vise det ærede Medlem, naar man søger efter Gyde at imødegaa hans Bemærkninger; at forbigaa dem med Tavshed vilde derimod virkelig være mindre passende.

Det var egentlig kun den højtærede Ministers Slutningsudtalelse, som jeg ønskede, at gøre en Bemærkning til. Den højtærede Minister sagde, at naar man virkelig vilde Særnbaner, som Laaneparagraffen af sig selv. Men naar den højtærede Minister mener, at jeg og andre, som ikke holde af denne Laaneparagraf, ikke ville Særnbaner, tager han storlig fejl. Jeg vil sige, at naar Ministeren virkelig vil Særnbaner, bør han ikke knytte en saadan Paragraf til sine Forslag, som han har gjort; thi saa maa han paa Forhaand vide, at Forslaget er umuligt. Det er en Retorsion, som den højtærede Minister maa undskylde. Jeg kan i øvrigt henvisse den højtærede Minister til det ærede Medlem fra Helsingør (Høft). Der er ingen, der tvivler om, at det ærede Medlem fra Helsingør alvorligt vil denne Særnbane ligesom jeg og mange andre; den højtærede Minister hørte maaste, at det ærede Medlem endte med at sige: Om det saa skal være, vil jeg stemme for dette Lovforslag, selv uden en Laaneparagraf. Det er en sand Ben af Særnbanen, det er saaledes, man skal stemme; den, der vil have Særnbanen, stemmer for Særnbanelovene uden denne Laaneparagraf. Det er mit Svar til den ærede Minister; men det nytter vel ikke noget. (Ministeren for offentlige Arbejder [Singerslev]: Nej!) Ja, jeg ser i Landen, at den Særnbane kommer vi ikke til at køre paa i min Levetid. — Men da vi gerne alle ville have denne Særnbane, synes jeg virkelig, at den ærede Minister skulde reflektere paa og tage under alvorlig Overvejelse det Tilbud, der er kommen, og som jeg opfatter saaledes, at der er private Folk paa Egnen, rimeligvis støttede af Banker, som ville paatage sig at bygge denne

Særnbane ved Hjælp af Regeringens Teknikere, og aflevere den fiks og særdig til Staten, for at Staten kan drive den alene, mod at Staten betaler 4 pCt. af de Benge, den koster. Derved kom vi ud over Laaneparagraffen og hele Banfæligheden, saa det er virkelig overmaade fristende. Jeg skulde ikke have noget imod at være med til, forudsat, at vi overhovedet kunne faa en ordentlig Finanslov, at stemme for de 4 pCt. som Betaling for at faa denne Særnbane anlagt. Det skulde glæde mig, om nogen vilde komme med samme Tilbud med Hensyn til de Kjøbenhavnste Særnbaner i det hele, maaste endog saa i deres udbudde Stikkelse; men jeg frygter for, at vi ikke skulle være saa heldige. Det vil maaste vise sig, naar vi komme til Lovforslaget derom.

Da ingen yderligere ønskede at høre sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1 og 2 (se Till. A. Sp. 1931—32).

vedtoges uden Afstemning.

1) Endringsforslag af Chr. Nielsen og F. Pedersen:

Der indsættes en ny § 3 saalydende:

„For at dette Banelæg skal kunne komme til Udførelse, maa Kjøbenhavns og Frederiksborgs Amts Kommuner samt Kjøbenhavns og Helsingørs Kommuner inden 1ste Juli 1894 til Indenrigsministeren afgive Erklæring om, at de — i et efter forudgaaende Forhandling med Kommunerne af Indenrigsministeren nærmere fastsat Forhold mellem dem indbyrdes — forpligte sig til at erstatte Statskassen 40,000 Kr. pr. Banemil af Udgifterne ved Anlægget, hvilket Beløb indbetales til Statskassen med en Femtendedel aarlig i 15 paa hinanden følgende Finansaar, saaledes, at Afdraget første Gang ydes i det efter Banens Anbringelse for Driften umiddelbart følgende Driftsjaar og til saadanne Tider, som nærmere foreskrives af Indenrigsministeren.

De forøgede Bidrag til vedkommende Amtskommuner, der som Følge af denne Paragrafs Bestemmelse maatte blive paalignet bortskæftet eller bortforpagtet Hartkorn, bliver uden Hensyn til bestaaende Kontrakter at udrede halvt af Ejeren, halvt af Tæsteren eller Forpagteren.“

Vedtages Forslaget, rettes de øvrige Paragraffers Numre.

forkastedes med 30 Stemmer mod 10.